

‘Toe dan, spring dan!’

Saar zit in haar kamer.

Met een blaadje sla in haar hand.

‘Spring dan, Daan!’

Ze klapt trots als haar cavia het doet.

‘Nu moet je hoger,’ beslist ze.

‘Kun je over mijn Barbie springen?’

Net als Daan er heen loopt,

komt de moeder van Saar binnen.

‘Wat doe je nou weer?’ moppert ze.
‘Waarom maak je zo’n rommel?
O, en kijk eens naar je haar.
Vanmorgen zat het zo mooi.
Nu zit het heel erg door de war.’
Saar zucht. ‘Mam, wat geeft dat!’
Ze schudt haar haren voor haar ogen.
Zo lijkt ze bijna zelf op een cavia.

'Ik hoef geen mooi haar,' gaat Saar door.
'En ik maak helemaal geen rommel.
Ik leer alleen Daan een kunstje.
Hij kan al bijna over mijn Barbie springen.
Wil je het zien?'
'Nee, nu even niet.'
De moeder van Saar pakt twee speldjes.
Die doet ze in het haar van Saar.

‘Ga je mee?’ vraagt ze dan.
‘We moeten nog een stick kopen.’
Saar denkt: ‘O ja, een stick.’
Ze zet de cavia terug in zijn kooi.

Zaterdag was ze bij HCR gaan kijken.
Daar was een open dag.
Er waren veel kinderen,
die hockey speelden op een veld.
Mama had gezegd:
‘Ja, dat lijkt me een leuke sport.
Ga jij dat ook maar doen.
Dan ben je veel buiten.
En kun je fijn een wedstrijd spelen.’

Saar zei geschrokken: 'Maar mam...
Moet ik gaan slaan met een stick?
Ik weet niet of ik dat wel kan.'
'Tuurlijk kun je dat,' zei haar moeder toen.
En nu gaan ze dus een stick kopen.
Vooruit dan maar, denkt Saar.

In de winkel staan rekken vol sportspullen.
Voor tennis en voetbal en zwemmen.
Maar waar zijn die voor hockey?
Saar kijkt zoekend rond.
Dan vraagt een verkoper:
'Hallo, kan ik je helpen?'

Saar knikt. 'Ik heb een stick nodig.'
'Die hebben we,' zegt de man.
'Kom maar mee.'
Ze gaan naar een muur.
Daaraan hangen heel veel sticks.
Saar kan bijna niet kiezen.
'Ik neem die gele,' zegt ze.
'O nee, misschien toch liever die roze.
Maar die gestreepte is ook mooi!'
Ze pakt steeds een andere stick.

De verkoper zegt:

‘Laten we eerst eens meten welke
geschikt is.’

Als hij dat heeft gedaan,
legt hij een paar sticks op de grond.

‘Sla er eens mee.’

Saar begint met de gele stick.

Ze zwaait ermee en haalt uit...

Zjoef! Er vliegen drie jasjes uit een rek.

En ook een zwart rokje.

De bal blijft gewoon liggen.

‘Foutje,’ roept Saar.

‘Ik probeer het nog een keer.’

Ze zwaait weer met de stick...
Nu raakt ze bijna de verkoper.
Hij stapt net op tijd opzij.
En lachend zegt hij:
'Jij bent niet echt handig, hè?'
Saar kijkt hem boos aan.
'Wel, ik ben juist héél handig.
Deze stick doet alleen raar.
Ik zal die roze eens proberen.'
Maar haar moeder zegt vlug:
'Laat maar.
Die roze lijkt me prima.
Dat heb ik al gezien.
Het is precies de juiste lengte.'

Als Saar weer thuis is,
holt ze meteen naar haar kamer.
'Daan, kijk eens.'
Ze houdt de stick boven zijn kooi.
'Deze is voor hockey.
Morgen ga ik spelen bij HCR.
Ik kreeg ook een rokje.
En deze kousen en schoenen.
En ook een raar ding voor in mijn mond.'
Saar laat al haar nieuwe spullen zien.

Daan begint intussen te piepen.
'Wil je weer door de kamer lopen?'
vraagt Saar.
'Hm, dat kan even niet.
Ik moet nu eerst gaan oefenen.
Anders kan ik er morgen niks van.'
Saar zwaait alweer met haar stick.
'Ja, raak!' juicht ze.
Ze slaat haar Barbie onder het bed.
En daarna meer speelgoed.

